

falde mig ind her at ville paadrage mig Upopularitet ved i nogen høi Grad at forlænge den Forhandling, som vi ere især med at føre, saameget mindre som jeg finder, at Sagen er faa gennemdebatteret, og jeg kan tilføie, jeg selv føler mig faa iræt efter den Andeel, jeg har taget i hele dette Spørgsmaals Forhandling, at jeg ikke finder stor Opfordring til at gaae ind paa Alt, hvad der er sagt. Men der er dog et Par Punkter, som ikke bør forbigaaes med Tausheb. Jeg skal da først vende mig til de Udtalelser, som vi sist have hørt af den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer). Jeg vil tillade mig den Bemærkning, at naar man ikke kender en Sag bedre, end den ærede Rigsdagsmand har vilst, at han kender den foreliggende, saa bør man være overordentlig varsom i de Domme, som man derom udtaler, og dernæst at det er noget besynderligt, at den ærede Rigsdagsmand begyndte sit Foredrag med at udtale, hvor gjerne han vilde følge min Røst, naar dog Alt det, som fulgte efter, vidnede om, at han ikke blot var meget langt fra at ville følge mig, men at han ogsaa var langt fra at have fulgt mig i Alt, hvad der i lang Tid er blevet sagt angaaende dette Spørgsmaal. Jeg skal tillade mig at opløse den ærede Rigsdagsmand om, at denne Reform ikke er eet eller to Aar gammel, men at den er begyndt for mange Aar siden og væsentlig efter Initiativ af den nuværende Politidirektør; hvad der er vedtaget som Grundtræk i Systemet, er vedtaget efter hans Raad og under hans Medvirkning i en Periode, hvor intetsomhelst Tryk har gjort sig gjældende, og Alt, hvad den ærede Rigsdagsmand fandt besynderligt i Reformen, skriver sig netop fra hii Tid. Han har derved røbet, at han er ubekjendt med Hovedtrækkene i og Betingelserne for det foreliggende System; det vilde være heldigt, om den ærede Rigsdagsmand, der træder op som en saa skarp Kritiker af et vel overveiet og gennemtænkt System, vilde gjøre sig den Uleilighed at undersøge Forholdene paa de Steder, hvorfra denne Lov har hentet sine Forbilleder. — Jeg skal nu vende mig til, hvad der er fremført af den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning). Hans Foredrag er det eneste i denne Sag, der

har vidnet om Eidenstabelighed; ellers er Sagen bleven behandlet med Ro og Forsigtighed. Den ærede Rigsdagsmand var, som sagt, den Første, der bragte ind dert en ikke ringe Grad af Eidenstabelighed, og han forsynede sit Foredrag med Ytringer, som vare vel egnede til at ægge til Svar i samme Tone andetsteds fra. Det er virkelig høist besynderligt, at den ærede Rigsdagsmand, der ellers ikke kan røre ved noget somhelst Forhold i hele vort offentlige Liv, ikke ved Noget, der angaaer Administrationen, den finansielle Forvaltning, Retspleiens Ordning, kort sagt ikke ved noget somhelst Punkt af det, som drages ind under vore Forhandlinger, uden at han er istand til at forsikre, at det er „grundforkeert“, „grundvraagt“, „grundfalskt“, at det lider i sin Oprindelse af de allerførste Feil og at det umuligt kan gaae paa den Maade, — at han, siger jeg, saasnart Taler falder paa det Kjøbenhavnske Politi, erklærer, at det er Noget af det Fortrinligste, vi nogensinde have oplevet at see, og at det vilde være utilbørligt at gjøre nogen gennemgribende Forandring deri. Saa er der ikke længere Tale om, at Grundlaget skal forandres, saa indlader han sig ikke paa at opstille sine Paastande om det „Grundforkeerte“ og det „Grundvraange“, saa bliver det ærede, meget radikale Medlem pludselig ganske konservativ og vil kun gennem en lempelig Omændring af Natvægterne nærme sig hen til det store Maal, som er stillet. Det er overordentlig uheldigt, at den ærede Rigsdagsmand har valgt netop denne Green af den offentlige Forvaltning, af vore offentlige Forhold til Gjenstand for sin ubetingede Beundring. Han er i den Henseende ikke i Overensstemmelse enten med den offentlige Mening — dog det skal jeg lægge mindre Vægt paa, thi der tvistes jo saa let om, hvad der er den offentlige Mening — eller med de Mænd, som have med Institutionen direkte at gjøre; ikke med Justitsministeren, som er den høieste Politiværgighed i Landet; ikke med den nuværende Politichef, der nu i Løbet af 5 Aar har arbejdet paa at bringe denne Reform frem og har valgt at bringe den frem netop i en saadan Form, hvorved man aldeles forlod det tidligere Grundlag; ikke med de Mænd, der for Tiden ere ansatte ved Kjøbenhavns Politi, og som